

25leté kněžské jubileum plzeňského vikáře P. Josefa Resla, faráře v Touškově.

Jak mluví ctitelé Panny Marie Kyjovské.

Chodili jsme do Kyjova, dokud ještě kaple nestála. Jaké to krásné vzpomínky. Zažili jsme tam věru radostné chvíle!

Nejmenovaná.

Nikdy nezapomenu na šťastné pocity v onen den vysvěcení kaple, kdy stála jsem před svatynkou. Slyšela jsem tehdy po prvé onu krásnou píseň: »O Maria, přemilostná«, doprovázenou na harmoniu panem řídícím z Křimic. Ačkoliv jest tomu 43 let, přec prožívám ony okamžiky, jako by to bylo dnes. Trpěla jsem tehdy velice. Pevně věřím, že Matička Boží, dojata mým nadšením i slzami, vyprosila zdraví mému dítěti-mrzáčkovi, o němž lékař tvrdil, že žítí nebude. Za to po válce směl tento můj syn jako zdravý muž prvně zvoniti zvonem v kapličce, o němž se myslelo, že byl zrekvirován, když syn byl do zvonu opětně zavěsil vypadlé srdce.

Marie P.

Jistý úředník, delší dobu již nezaměstnaný, utíkal se k Matičce Kyjovské a byl nápadně vyslyšen. Do místa svého nového působiště vzal si s sebou obrázek Panny Marie Kyjovské.

Ja. Kr.

Velice mne Matička Kyjovská zavázala k díkům. V den úmrtí svého otce vykonal jsem s jistým bratrem-františkánem pouť do Kyjova. Obětovali jsme cestu za otce, jehož velice vážný stav nebyl mně však znám. Když jsme přišli ke kapli, byli jsme velice zklamáni. Byly v ní prováděny práce malířské, nářadí stálo uprostřed ještě neumyté kaple, vše s oltáře, obrázky a i milostný obraz byly odneseny na faru ma-lesickou. Předmětu největší mé touhy zde nebylo. Zašli jsme tedy